

XIN MẸ CHỚ BỎ LỜI CON KÊU XIN!

... Tập San "Tiếng Gọi của Trái Tim Tân Khổ và Vô Nhiễm" ghi lại chứng từ của một bà mẹ về **lòng nhân lành của THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA**. Trước đó, bà đã lầm lạc đi theo một giáo phái và từng nói lộng ngôn xúc phạm đến Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

Gia đình chúng tôi sống trong xóm thợ nghèo khổ bần cùng. Ngày 12-7-1958, thảm sầu đổ ập xuống gia đình. Tôi sửa soạn cho hai đứa con gái nhỏ đi ngủ. Jeannine (28 tháng) bắt đầu ngủ, còn Suzy (17 tháng) thì đôi mắt cứ mở lớn. Con bé nhất định không chịu ngủ, mặc cho bao lời vỗ về của mẹ. Bỗng chốc nguy biến xảy ra. Con bé lên cơn động kinh. Toàn thân con bé co quắp lại, rồi trở nên cứng đờ, mặt mũi không còn hình tượng con người nữa. Tôi lúng túng và âu lo không biết phải làm gì.

Sau cùng, chúng tôi mời bác sĩ đến. Ông thấy ngay là bệnh tình nguy kịch. Mặc dầu thế ông vẫn tìm mọi cách

để chữa chạy. Đứng trước thảm trạng của đứa con yêu dấu, tôi nghĩ đến Đức Mẹ MARIA và muốn kêu cầu cùng Đức Mẹ, nhưng tôi không dám. Tôi đã quá nhiều lần nói xúc phạm đến Đức Mẹ. Bởi vì, tôi đã dại dột đi theo một giáo phái. Giáo phái này ngăn cấm lòng sùng kính Đức Mẹ MARIA, cấm làm dấu Thánh Giá và cấm vào một nhà thờ Công Giáo .. Ngày còn nhỏ, tôi từng theo học một năm tại trường của giáo xứ và có học biết giáo lý đạo thánh Công Giáo .. Nhưng rồi sau đó vì không được hướng dẫn nên tôi không biết đâu là sự thật và đã để mình bị quyến rũ đi theo một giáo phái.

Giờ đây trong cơn khốn khổ, tôi nghĩ đến Chúa, nhớ đến Đức Mẹ MARIA và tôi khẩn cầu cùng THIÊN CHÚA:

- Lạy Chúa là Đấng dựng nên trời cùng đất, con chỉ biết có mỗi một Kinh, cầu cho những người gần chết, đó là kinh Kính Mừng MARIA. Con có lầm lạc chẳng khi con cầu xin cùng Người Phụ Nữ mà tín hữu Công Giáo gọi là Đức Trinh Nữ MARIA. Ôi lạy Chúa, xin thương xót con cùng!

Thưa với Chúa như thế rồi, tôi không ngừng lập đi lập lại lời kinh duy nhất "Kính Mừng MARIA". Ban đầu tôi đọc thầm trong bụng, sau dần dần vì quá âu lo sầu khổ, tôi lại lẩm nhẩm ra ngoài miệng. Bác sĩ truyền đặt con bé trên bàn. Thân xác nó cứng đờ. Tôi có cảm tưởng con tôi đang bị đóng đinh trên bàn. Ý tưởng này đưa tâm trí tôi đến Thánh Giá và tôi nghĩ: "Con tôi bị đóng đinh giống như Đức Chúa GIÊSU trên Thập Giá".

3 giờ 15 phút sáng. Bác sĩ bảo tôi có lẽ nên chuẩn bị thay áo cho con. Nghe thế, quả thật, tôi như người bị rơi xuống hố sâu của tuyệt vọng, không biết làm gì khác, ngoài việc bám víu vào 2 Kinh duy nhất là **"Lạy Cha"** và **"Kính Mừng MARIA"**. Tôi như người mất hồn. Tôi xin mẹ tôi chuẩn bị thay áo cho cháu.

Chính trong cơn tuyệt vọng nào nề đó mà tâm trí tôi nhớ lại Chặng Đàng Thánh Giá ngày xưa còn bé tôi nghe kể trong giờ giáo lý. Tôi thấy Đức Chúa GIÊSU bị đánh đòn, bị lôi đi và bị ngã quỵ trên con đường dốc đá. Tâm trí tôi cô đọng đến nỗi tôi như nghe tiếng than khóc của một người mẹ, nức nở vì phải chứng kiến cảnh con mình bị giết. Lúc đó tôi cảm nghiệm sâu xa nỗi đau đớn xé nát ruột gan của Đức Mẹ MARIA. Nhưng Đức Mẹ MARIA hoàn toàn chấp nhận vì ơn cứu rỗi của thế giới. Trong khi đó thì tôi chưa hề và có lẽ sẽ không bao giờ trao con tôi để cứu vớt một người nào hết! Tư tưởng đó giúp tôi hiểu rằng Đức Mẹ MARIA khóc thương tôi, thương đứa con gái nhỏ của tôi, khóc thương tất cả mọi người và không ngừng khẩn cầu bằng nước mắt cho hết thảy chúng ta. Thế là tôi quên đi nỗi sầu khổ riêng để nghĩ đến nỗi buồn của Đức Mẹ MARIA. Tôi thưa cùng Đức Chúa GIÊSU: "Xin Chúa hãy xót thương Mẹ của Chúa".

Chúng tôi gồm 4 người đứng chung quanh đứa con nhỏ hấp hối. Bỗng chốc chúng tôi có cảm tưởng có một sự hiện diện vô hình nào đó đang ở giữa chúng tôi. Tôi quay sang chồng tôi và hét lớn: "Nếu anh tin, hãy đọc Kính Mừng MARIA". Chồng tôi lẳng lặng chấp đôi tay lại. Đứa bé thành linh cử động, mở mắt ra và toàn thân trở lại trạng thái bình thường. Vị bác sĩ không ngừng theo dõi con bé liền nói lớn:

- Phép lạ! Phép lạ! Con bé thoát chết!

Sau biến cố đó tôi từ bỏ giáo phái lầm lạc và trở về với Giáo Hội Công Giáo duy nhất thánh thiện và tông truyền. Tôi giáo dục con cái lớn lên trong niềm tin vững chắc vào THIÊN CHÚA. Tôi cũng không ngừng làm chứng về quyền năng của Đức Mẹ MARIA, cũng như về sức mạnh của việc lần chuỗi Mân Côi chung mỗi ngày trong gia đình.

... Kinh Hãy Nhớ

Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh MARIA là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bầu chữa cứu giúp, mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhận lời. Nhân vì sự ấy, con lấy lòng trông cậy than van, chạy đến sắp mình xuống dưới chân Đức Mẹ, là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh, xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi. Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một đủ lòng thương mà nhận lời con cùng. Amen.

(Albert Pfleger, *FIORETTI DE LA VIERGE MARIE*, Mambré Editeur Diffiseur, Paris 1992, trang 100-102)
Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt